

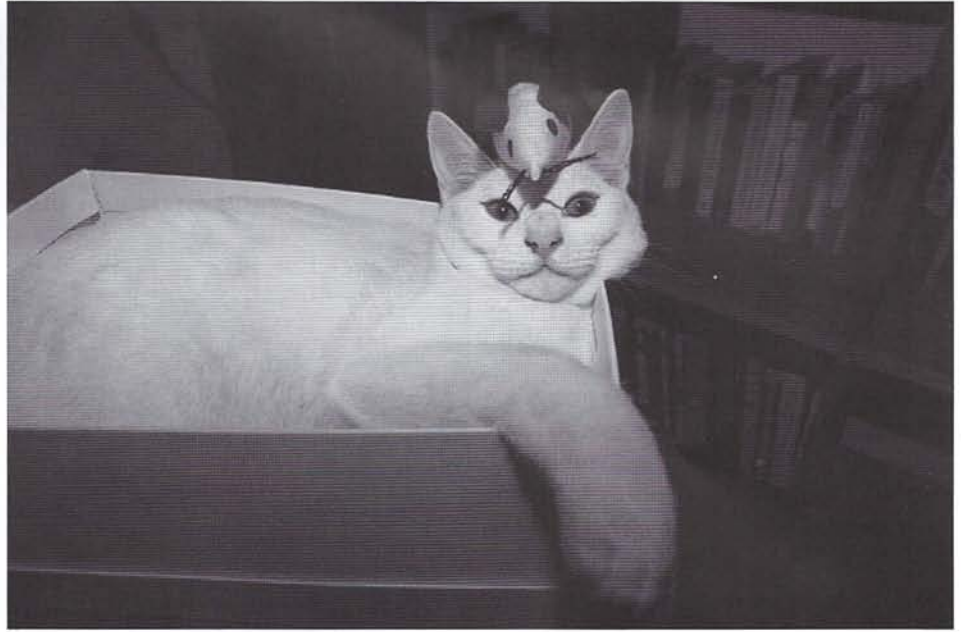
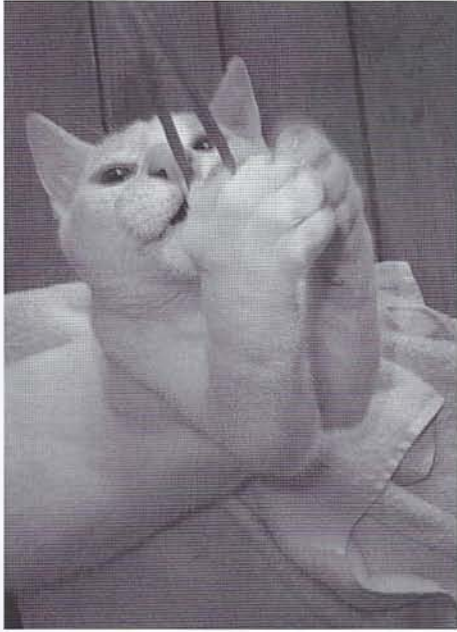
uit de kluiten gewassen lichaam half op ze gaat liggen. Na 'miep' gaat hij dan meteen plat naast ze liggen en wacht tot hun boze bui over is. Ondertussen heeft ie dan zijn plekje ingenomen en heeft hij wat hij wil. Zonder stemverheffing, zonder drama's.

Dat zijn van die dingen waarmee hij me steeds opnieuw vertedert. Dus roep ik om de haverklap: 'Oh Borretje, oh lieve, lieve Borretje'. En dan kijkt hij me aan alsof hij ook verliefd op mij is. Als we gaan slapen, springt hij blij naast me, slaat hij een poot om mijn arm en zo liggen we daar, de hele nacht.

Hij heeft iets waardoor je alleen maar van hem kunt houden, of je nu wilt of niet. Begrijp me niet verkeerd, ik houd van katten en van al mijn katten. Het zijn er zes. Maar Borat is anders. Omdat hij een Witte Rus is? Ik heb geen idee, ik had nooit eerder een Witte Rus. Geen Blauwe ook. En Moskou heb ik nooit gezien. Is het dankzij zijn Russische aard dat hij vriend en vijand moeiteloos inpakt met een onschuldig en ontwapenend piepstemmetje?

Of eigenlijk een miepstemmetje, want het klinkt alsof hij zachtjes 'miep' zegt. Meestal gebeurt dat als een van de andere katten hem een lel geeft. Wat regelmatig gebeurt als hij kinderlijk enthousiast met zijn lompige en iets té

Borat heeft een kleine handicap. Zijn staartje is slechts tien centimeter. Dat is geen speling van de natuur, maar een strek van zijn moeder, die de rest heeft opgegeten. Misschien wilde ze hem een eigen kenmerk meegeven, misschien dacht ze dat het zijn navelstreng was, of krachtvoer. We zullen het nooit weten, maar de dierenarts vertelde Borat's fokster dat hij er goed vanaf is gekomen. Inwendig functioneert hij perfect en dat had anders gekund.

Dat neemt niet weg dat ik meen dat de

manier waarop hij loopt wat merkwaardig is. Hij heeft een lollig huppeltje ontwikkeld. Alsof zijn achterpoten iets te snel gaan voor de rest, waardoor hij een beetje scheeftrekt, terwijl zijn iets te ruime vacht heen en weer fladdert. Het maakt hem nog aandoenlijker, vooral als je hem zo van achteren ziet weghuppelen à la konijn. En hij is emotioneel al niet te doen als je zijn snuit ziet.

Het gebrek aan staart stoort Borat niet. Hij is er niet minder mans om. Borat is

de enige in ons kattenhuis die is opgewassen tegen Shaggy de Bengaal, die ongeveer elke andere kat tot wanhoop drijft met zijn klunzige pogingen ze te wurgen. Behalve Borat. Die gaat gewoon bovenop hem liggen en neemt hem in de houdgreep. Freefight gala, elke dag. Samen mogen ze 's ochtends de collectieve tuin in. Dan lopen ze drie trappen naar beneden, achter me aan. Ze rennen als een gek door de tuin, klimmen in bomen en zetten de hele buurt op stelten. Borat rolt dan ook nog even door de modder, zodat er niks wits meer aan hem te bespeuren valt. Vieze Rus, misschien een ideeetje voor een nieuwe rasstandaard. Na twee uur komen ze uitgeput, onder de smerige vegen maar voldaan thuis, weer drie trappen op natuurlijk. En als ik tussendoor even roep vanaf het balkon om te checken waar ze zijn, spuiten ze uit de struiken. 'Ja daar zijn we! Don't worry!'

Overigens laat Borat er geen misverstand over bestaan dat Shaggy van hem is. Zo klein als hij is bromt hij tegen iedere buurtkater die probeert Shaggy te versieren. En zelf wil hij Shaggy weleens als oefenmateriaal gebruiken. Voor later, als ie aan de vrouwtjes mag. Shaggy zit er niet mee. Al is hij een kater, hij flirt met iedereen en laat ze lachend blauwtjes lopen.

Natuurlijk moest er ook een keer iets misgaan anders zou het te idyllisch worden. Op die dag dat ik aan het

klussen was, mijn haar vol muurverf, het huis in totale oorlog, kwam Borat uit de tuin, nog bleker om zijn neus dan normaal. Hij begon te spugen en hield niet meer op. Schuim op zijn bekkie. Wilde Paniek. Naar de spoedkliniek. Zaterdagdrukte in het verkeer. Ik vloekend tegen de auto's en snikkend tegen Borat. 'Je moet vechten hoor, je moet vechten!' Zijn ogen werden bleek, hij leek weg te zakken. Hij plaste van ellende in zijn mand. Daar ging zijn mooie witte jas. Gele Rus. Bij de dierenarts stopte hij met spugen. Aan het infuus. Twee uur later toen ik hem mocht ophalen, huppelde hij me met een blauw sportsokje om tegemoet. 'Kijk eens, niks aan de hand, ik ben weer beter!'

Het is officieel tijd om hem te castreren. Maar als hij zo voorbeeldig blijft als hij nu is, dan laat ik het zo. Witte Russen zijn er niet zoveel en ik zou mezelf gewetenloos vinden als ik de mensheid de zonen en dochters van de liefste kat ter wereld zou onthouden. Als ze zijn karakter even....? Niet te doen, ik zeg het u!

Borat van de Gewiekste Witte werd gefokt door Iris Hendriks. Hij is geboren op 7 september 2009

Hanny Roskamp
hannyroskamp@upcmail.nl

